

Nr 344.

Av herr **Brännström** i Burträsk, om årligt understöd åt förra lärarinnan *Nicolina Elisabet Engman*.

Som av till vederbörande utskott överlämnade handlingar framgår, blev lärarinnan Nicolina Elisabet Engman, f. Burman, den 27 mars 1926 av skolrådet i Burträsk entledigad från sin befattning som lärarinna vid fasta mindre folkskolan i Bursiljum av Burträsk skoldistrikt efter att i oavbruten följd hava tjänstgjort i samma skoldistrikt sedan år 1908.

Anledningen till avskedandet, som gick emot nämnda lärarinnas önskemål, torde hava varit, att skolrådet föredrog en ogift lärarinna, men i verkligheten tog sig uttryck uti att då ordinarie småskolläraryrket vid nämnda skolstation år 1926 förklarades ledigt, det uppges att hon av någon skolrådsledamot blev avrådd ifrån att söka platsen.

Enligt nu gällande bestämmelser skulle hon utan ansökan varit självskrivnen till platsen, då hon under 9 år ensam och i 2 år i de högre klasserna i samma skola oförvitligt skött och, som skolrådet själv säger »med tacksamt erkännande av det arbete hon nedlagt för undervisningen», varit lärarinna vid Bursiljums fasta mindre folkskola.

Några besvär mot skolrådets förfarande blevo ej anförda, och saken kan nu ej lämpligen ordnas så att hon kan åter insättas i tjänstgöring.

Till ovan relaterade förhållande har nu fogats en annan mera socialt betonad omständighet.

Nämnda f. d. lärarinna blev nämligen den 2 november 1935 änka och står nu som familjeförsörjare till 7 barn, därav 5 st. minderåriga, och enligt bifogade utdrag av bouppteckningen belastas den fastighet som stärbhuset äger med avsevärda skulder, och dessutom av inteckning till säkerhet för födo-rådsbeting till den avlidnes moder.

Med hänsyn till den sociala omvårdnad som nu med rätta statsmakterna lägga i dagen för barnrika familjer — samt den omständigheten att nämnda lärarinna bör erhålla kompensation för indragna löneförmåner som hon på grund av avskedandet fått vidkännas — synas starka skäl tala för, att riksdagen måtte bevilja henne en årlig pension av förslagsvis 800 kronor under hennes livstid, möjligen med den inskränkning att då hon efter 10 år kommer i åtnjutande av s. k. »uppskjuten pension» den av riksdagen beviljade pensionen nedgår med motsvarande belopp.

På grund av vad sålunda anförts får jag hemställa,

att riksdagen måtte besluta tilldela f. d. lärarinnan Nicolina Elisabet Engman i Bursiljum, Bodbysund, ett årligt understöd eller pension av 800 kronor att utgå från och med den

1 januari 1936 under hennes återstående livstid, med den inskränkning av nyssnämnda belopp, som kan föränledas av att hon vid 60 års ålder som f. d. lärarinna erhåller s. k. uppskjuten pension.

Stockholm den 22 januari 1936.

Nils Brännström,

Burträsk.